

Lovforslag nr. L 124. Fremsat den 23. februar 1982 af Tørnæs (V), Christophersen (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Poul Schlüter (KF), Yvonne Herløv Andersen (CD) og Inge Krogh (KrF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

(Begrænsning af selvstændiges egenperiode til 3 uger og begrænsning af arbejdsgiverperioden til 3 uger)

§ 1

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. februar 1978, som ændret ved § 2 i lov nr. 43 af 15. februar 1980, lov nr. 233 af 4. juni 1980 og lov nr. 545 af 10. december 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., ændres »5 uger« til: »3 uger«.

2. I § 18, stk. 3, 1. pkt., ændres »5 ugers« til: »3 ugers«.

3. I § 26, stk. 2, nr. 2, ændres »5 uger« til: »3 uger«.

4. I § 28 ændres »5 uger« til: »3 uger«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1983.

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

Et tilsvarende lovforslag er tidligere blevet fremsat i folketingsåret 1980–81, se Folketingstidende 1980–81, forhandlingerne sp. 2817, 4187, 12577 og 12918, tillæg A sp. 1983 og tillæg B sp. 1025.

Sigtet med lovforslaget er en genindførelse af de regler, der var gældende for dagpenge ved sygdom og fødsel i perioden 1. januar 1978 til 31. december 1980, samt at reducere egenperioden for de selvstændiges dagpengeforsikring fra 35 dage (5 uger) til 21 dage (3 uger).

I den nuværende økonomiske situation kan de gældende 5-ugers regler især for mindre og mellemstore virksomheder virke hæmmende i relation til nyansættelser og videre let føre til personalereduktioner og dermed øget ledighed.

Lovforslagets bestemmelser om en reduktion af de selvstændiges egenperiode har til hensigt at mindske forskelsbehandlingen mellem lønmodtagere, der får dagpenge fra 1. sygedag, og de selvstændige, der først er berettiget til dagpenge efter 35 dage, uanset at begge grupper betaler samme procentvise sikringsbidrag.

Samtlige erhvervsorganisationer – såvel inden for byerhvervene som inden for landbrug og fiskeri – har rettet henvendelse til folketingets socialudvalg og peget på den uretfærdighed, der ligger i, at lønmodtagernes tidligere karenstid under sygdom ophævedes, medens de selvstændige først kunne opnå sygedagpenge, når sygeperioden varede over 5 uger.

Lovforslaget går ikke så vidt som at foreslå fuldstændig ligestilling mellem selvstændige og lønmodtagere, som man har det i visse andre lande, men alene ud på en formindskelse af forskelsbehandlingen og dermed større solidaritet mellem befolkningsgrupperne.

Ved en reduktion af egenperioden fra 5 uger til 3 uger opnår selvstændige samme forholdsmæssige andel i statsmidlerne som dagpengeordningen for lønmodtagere.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget om at forkorte arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 3 uger kan beregningsmæssigt sidestilles med, at det offentlige refunderer dagpengeudgifterne i 4. og 5. uge.

Ifølge den seneste statistik (Statistiske Efterretninger A 1981, nr. 25) har udgifterne til refusion til arbejdsgivere for dagpenge i 4.–5. uge i 1980 udgjort 295,1 mill. kr.

Udgifterne ved en dagpengeforsikring for de selvstændige efter 3 uger blev i 1977 på grundlag af forskellige svar fra socialministeriet beregnet til 20–25 mill. kr. På den baggrund må udgifterne i 1982 anslås til ca. 40–45 mill. kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen betyder, at arbejdsgiverperioden sænkes fra de nuværende 5 uger til 3 uger. Det er i arbejdsgiverperioden, at sygedagpengene betales af arbejdsgiverne. Efter denne periode overtager det offentlige forpligtelsen.

Til nr. 2

Ændringen sker som følge af afkortningen af arbejdsgiverperioden fra 5 til 3 uger.

Til nr. 3

Ændringen sikrer, at personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt (selvstændige erhvervsdrivende) vil få ret til sygedagpenge efter 3 uger i stedet for som hidtil efter 5 uger.

Til nr. 4

Ændringen sker i konsekvens af, at personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt får ret til sygedagpenge efter 3 uger. Herefter vil det være muligt frivilligt at sikre sig dagpenge også i de første 3 uger, jfr. lovens kap. 11.

Til § 2

Ikrafttrædelsesdatoen er her fastsat til den 1. januar 1983.